

УДК 343.1

DOI [https://doi.org/10.32782/2304-1587/2025-27-1\(40\)-3](https://doi.org/10.32782/2304-1587/2025-27-1(40)-3)

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНСТИТУТУ ДІЗНАННЯ

Зінченко Сергій Олександрович

аспірант кафедри конституційного і адміністративного права,

Державне некомерційне підприємство «Державний університет «Київський авіаційний інститут»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7753-6159>

У статті проведено комплексне дослідження зарубіжного досвіду правового регулювання інституту дізнання в контексті міжнародної інтеграції правових систем та впровадження єдиних стандартів здійснення досудового розслідування. Розглянуто міжнародно-правові акти, які встановлюють фундаментальні стандарти досудового розслідування, зокрема Рекомендації Рес (2001) 10 Комітету Міністрів Ради Європи, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права. Досліджено специфіку організації дізнання у правових системах США, Канади, Німеччини та Австрії. Проаналізовано американську модель поліцейського дізнання, яка характеризується широкими повноваженнями правоохоронних органів щодо проведення оперативних-розшукових заходів при збереженні ефективного судового контролю. Висвітлено особливості канадської системи кримінального судочинства з її унікальним підходом до диференціації правопорушень та процесуальною гнучкістю при розслідуванні різних категорій протиправних діянь. Розкрито специфіку німецького дізнання через призму взаємодії прокуратури та поліції, де прокурор виступає керівником досудового розслідування. Визначено характерні риси австрійської моделі дізнання, побудованої на принципах оперативності та процесуальної економії. Окрему увагу приділено питанням захисту прав потерпілих відповідно до Директиви 2012/29/ЄС, яка встановлює комплексний підхід до забезпечення прав жертв кримінальних правопорушень. За результатами дослідження сформульовано пропозиції щодо вдосконалення вітчизняного інституту дізнання через запровадження гнучких процесуальних механізмів, посилення ролі прокурорського нагляду та розширення процесуальної самостійності органів дізнання. Обґрунтовано необхідність подальшого вдосконалення процесуального законодавства України шляхом запровадження нових процедур для скорочення часу розгляду справ, підвищення професіоналізації правоохоронних органів та розбудови ефективної системи захисту прав потерпілих за зразком провідних демократичних держав. Зроблено висновок про доцільність збалансованого поєднання національних правових традицій із кращими практиками зарубіжних країн для розбудови ефективної моделі дізнання в умовах євроінтеграційних процесів.

Ключові слова: дізнання, досудове розслідування, зарубіжний досвід, правове регулювання, процесуальні механізми, правоохоронні органи, кримінальне судочинство.

Zinchenko Serhii. Foreign experience of legal regulation of the inquiry institution

The article presents a comprehensive study of foreign experience in legal regulation of the inquiry institution in the context of international integration of legal systems and implementation of unified standards for pre-trial investigation. The international legal acts establishing fundamental standards of pre-trial investigation are examined, particularly Recommendation Rec (2001) 10 of the Committee of Ministers of the Council of Europe, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, and the International Covenant on Civil and Political Rights. The specifics of inquiry organization in the legal systems of the USA, Canada, Germany, and Austria have been studied. The American model of police inquiry is analyzed, which is characterized by broad powers of law enforcement agencies to conduct operational and investigative measures while maintaining effective judicial control. The features of the Canadian criminal justice system are highlighted with its unique approach to the differentiation of offenses and procedural flexibility in investigating various categories of unlawful acts. The specifics of German inquiry are revealed through the prism of interaction between the prosecutor's office and police, where the prosecutor acts as the head of pre-trial investigation. The characteristic features of the Austrian model of inquiry, built on the principles of efficiency and procedural economy, are determined. Special attention is paid to the protection of victims' rights in accordance with Directive 2012/29/EU, which establishes a comprehensive approach to ensuring the rights of criminal offense victims. Based on the research results, proposals have been formulated to improve the domestic institution of inquiry through the introduction of flexible procedural mechanisms, strengthening the role of prosecutorial supervision, and expanding the procedural independence of inquiry bodies. The necessity of further improvement of Ukraine's procedural legislation through the introduction of new procedures to reduce case processing time, increase the professionalization of law enforcement agencies, and develop an effective system of victims' rights protection following the example of leading democratic states has been substantiated. The conclusion is made about the expediency of a balanced combination of national legal traditions with the best practices of foreign countries for building an effective model of inquiry in the context of European integration processes.

Key words: inquiry, pre-trial investigation, foreign experience, legal regulation, procedural mechanisms, law enforcement agencies, criminal justice.

Вступ. Зарубіжний досвід правового регулювання інституту дізнання набуває особливої актуальності в умовах міжнародної інтеграції правових систем та впровадження єдиних стандартів здійснення досудового розслідування. Процесуальна природа дізнання відображає специфіку національних правових традицій

та потреб правозастосовної практики, водночас базуючись на фундаментальних міжнародно-правових стандартах захисту прав учасників кримінального провадження. Порівняльно-правовий аналіз зарубіжних моделей дізнання розкриває багатоманітність підходів до організації досудового розслідування та створює підґрунтя для вдосконалення механізмів процесуальної діяльності уповноважених органів. Міжнародна практика демонструє важливість забезпечення балансу між процесуальною економією та дотриманням прав учасників кримінального провадження, що досягається через запровадження гнучких процесуальних механізмів та ефективного судового контролю за законністю розслідування.

Матеріали та методи. Емпіричну базу дослідження склали міжнародно-правові акти, нормативні документи зарубіжних країн у сфері регулювання інституту дізнання, наукові праці П. Світлайла, К. Токаревої, І. Сопілко, А. Молдована та ін., а також аналітичні матеріали щодо практики застосування різних моделей дізнання. Методологічну основу дослідження становлять загальнонаукові методи (аналіз, синтез, системний підхід) для визначення сутності інституту дізнання, а також спеціально-юридичні методи (формально-юридичний, порівняльно-правовий) для аналізу нормативного регулювання та процесуальної діяльності уповноважених суб'єктів у зарубіжних країнах.

Мета дослідження полягає у комплексному аналізі зарубіжного досвіду правового регулювання інституту дізнання та визначенні особливостей процесуальної діяльності органів досудового розслідування в різних правових системах для вдосконалення вітчизняного законодавства відповідно до міжнародних стандартів.

Результати. Міжнародно-правове регулювання інституту дізнання ґрунтується на фундаментальних актах, які встановлюють стандарти здійснення досудового розслідування. Ст. 15 Рекомендації Rec (2001) 10 Комітету Міністрів державам-учасницям Ради Європи «Про Європейський кодекс поліцейської етики» закріплює принцип оперативної незалежності поліції при виконанні поставлених завдань [1]. Розвиток процесуальних гарантій прав учасників кримінального провадження забезпечується ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, яка встановлює право на справедливий суд та презумпцію невинуватості [2], а також ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права щодо права на справедливий і публічний розгляд справи компетентним, незалежним і безстороннім судом [3]. Додатковий протокол до Конвенції (Протокол № 7) у ст. 2 розширює процесуальні гарантії через встановлення права на оскарження в кримінальних справах [4].

Імплементація міжнародних стандартів у національних правових системах зумовлює специфіку організації дізнання, на що вказує П. Світлайло, обґрунтовано наголошуючи на винятковому характері процедури дізнання через спрощену процедуру та скорочені строки розслідування визначеної категорії кримінальних проступків [5, с. 171]. Вважаємо, що дотримання міжнародних стандартів при здійсненні дізнання безпосередньо залежить від професійної компетентності уповноважених суб'єктів та налагодження механізмів їхньої взаємодії з іншими правоохоронними органами, що забезпечує баланс між процесуальною економією та захистом прав учасників кримінального провадження.

Досліджуючи місце інституту дізнання в системі досудового розслідування, доцільно звернути увагу на його адміністративно-правову природу. К. Токарева та І. Сопілко підкреслюють значення адміністративно-правових засад діяльності правоохоронних органів, які визначають принципи, функції, форми та методи їхньої діяльності [6, с. 214]. Організаційна структура органів дізнання в різних країнах формується з урахуванням національних особливостей правової системи та потреб правозастосовної практики. На наш погляд, принципове значення має розмежування компетенції між різними правоохоронними органами, які здійснюють дізнання, та забезпечення їхньої ефективної взаємодії через спеціалізовані підрозділи та уповноважених осіб, що гарантує комплексний підхід до розслідування кримінальних проступків.

Правова система США демонструє унікальний підхід до організації розслідування кримінальних правопорушень, який базується на конституційних принципах та розвиненому прецедентному праві. П. Світлайло обґрунтовано зазначає, що попри поділ кримінальних правопорушень на фелонії та місдемінори, процедура їх розслідування залишається єдиною [5, с. 170], що забезпечує сталість правозастосовної практики. Водночас американська модель характеризується розвиненою системою поліцейського дізнання, у межах якого здійснюється попередня перевірка інформації про можливі правопорушення із застосуванням різноманітних методів збору даних. Вагомого значення набуває надання правоохоронним органам значних повноважень щодо проведення оперативно-розшукових заходів, включаючи роботу з конфіденційними джерелами та використання спеціальних технічних засобів [7, с. 335].

А. Молдован вказує, що ефективність американської моделі досягається через гармонійне поєднання широких повноважень правоохоронців щодо збору доказової інформації, проведення опитувань, здійснення оглядів та застосування інших заходів, спрямованих на розкриття правопорушень [8, с. 169] із системою судового контролю за дотриманням конституційних прав громадян. На наш погляд, подібний механізм судового санкціонування процесуальних дій, які обмежують права особи, створює надійні гарантії законності

розслідування та може слугувати орієнтиром для вдосконалення систем кримінального правосуддя в інших державах.

Фундаментальною особливістю американського кримінального процесу є доктрина «плодів отруйного дерева» (*fruit of the poisonous tree*), згідно з якою визнаються недопустимими не лише докази, отримані з порушенням встановленого порядку, але й усі похідні від них докази [9, с. 57]. Вважаємо, що така концепція створює додаткові гарантії законності розслідування, стимулюючи правоохоронні органи до неухильного дотримання процесуальних вимог. Система судових ордерів, що вимагає обґрунтування необхідності та пропорційності втручання в права громадян, створює надійні гарантії від зловживань з боку правоохоронних органів. Зазначений підхід забезпечує баланс між ефективністю розслідування та захистом прав учасників кримінального провадження, що може служити орієнтиром для вдосконалення систем кримінального правосуддя в інших країнах.

Аналізуючи систему кримінального судочинства Канади, варто відзначити її унікальний підхід до диференціації правопорушень, що відображає прагнення законодавця забезпечити процесуальну гнучкість при розслідуванні різних категорій протиправних діянь. Кримінальний кодекс Канади (*Criminal Code of Canada*, R.S.C. 1985) встановлює три категорії правопорушень: *serious offences* (тяжкі правопорушення), які передбачають повне досудове розслідування з розширеними процесуальними гарантіями; *summary conviction* (короткі вирoki) зі спрощеною процедурою провадження, та *hybrid offences* (гібридні правопорушення), що надають прокурору дискреційні повноваження щодо вибору форми кримінального переслідування [10]. Королівська канадська кінна поліція (*Royal Canadian Mounted Police*), відповідно до пунктів (a) та (b) ст. 18 Закону про Королівську канадську кінну поліцію (*Royal Canadian Mounted Police Act*, R.S.C. 1985), має широкий спектр повноважень, зокрема щодо забезпечення громадського порядку, запобігання злочинам, затримання правопорушників та виконання всіх ордерів відповідно до федерального законодавства та законів провінцій [11]. На наш погляд, подібна система демонструє вдале поєднання процесуальної диференціації з універсальністю правоохоронних повноважень, що дозволяє забезпечити як належну правову процедуру при розслідуванні тяжких злочинів, так і процесуальну економію при розгляді менш значних правопорушень.

Особливої уваги заслуговує процесуальний порядок розслідування *summary conviction offences* у Канаді, де згідно зі ст. 786(2) Кримінального кодексу провадження має бути розпочате протягом 12 місяців з моменту вчинення правопорушення, а ст. 787(1) встановлює обмеження щодо покарання у вигляді штрафу до 5000 доларів або позбавлення волі до двох років без одного дня. Система процесуальних фільтрів (ст. 788) надає можливість трансформації провадження у загальний порядок при виявленні обставин більшої суспільної небезпечності [2].

Порівняльний аналіз канадської та української моделей досудового розслідування кримінальних проступків виявляє суттєві відмінності у підходах до організації провадження. У той час як українське дізнання характеризується чіткою формалізацією процедур та жорсткою прив'язкою форми розслідування до категорії кримінального правопорушення, канадська модель демонструє значно вищий рівень гнучкості та дискреційності. Фактично, канадська система надає правоохоронним органам ширші можливості для оцінки суспільної небезпечності діяння та вибору відповідної процесуальної форми. На наш погляд, така диференціація процесуальних форм відображає різні правові традиції та підходи до забезпечення балансу між процесуальною економією та захистом прав учасників кримінального провадження. При цьому обидві системи демонструють власні переваги: українська модель забезпечує більшу правову визначеність та передбачуваність процедур, тоді як канадська – дозволяє більш гнучко реагувати на особливості конкретної кримінальної справи.

Особливості функціонування інституту дізнання в Німеччині розкриваються через інтегрований підхід до правового регулювання кримінального процесу, де процесуальні норми становлять невіддільну частину загальної системи права [8, с. 37]. Правова природа німецького дізнання розкривається через взаємодію прокуратури та поліції, де прокурор є керівником досудового розслідування, а судовий слідчий зберігає обмежені повноваження щодо легалізації доказів [7, с. 335]. Специфіка доказування полягає в диференційованому підході, який поєднує формалізоване встановлення фактів з елементами вільного доказування без надмірної процесуальної регламентації. Принципова відмінність німецького досудового провадження полягає у відсутності вимоги всебічного дослідження обставин справи, натомість увага зосереджується на обґрунтованості підозри та формуванні публічного обвинувачення виключно за наявності достатніх підстав для визнання особи винною [12, с. 241–242]. Результативність німецької системи досягається через чіткий розподіл процесуальних ролей та відповідальності між правоохоронними органами. Багаторічна практика застосування даної моделі підтверджує її ефективність у забезпеченні швидкого та повного розслідування кримінальних правопорушень.

Правове регулювання дізнання в Австрії відображає прагматичний підхід до організації досудового розслідування через встановлення чітких критеріїв розмежування злочинів та проступків на основі виду

покарання [13, с. 90]. Подібна класифікація створює передумови для ефективного функціонування системи кримінального правосуддя, де поліція наділена широкими повноваженнями щодо проведення невідкладних слідчих дій до формального порушення кримінальної справи [14, с. 295]. Превалювання дізнання як єдиної форми попереднього розслідування свідчить про високий рівень довіри до професіоналізму правоохоронних органів та їхньої здатності забезпечити належне збирання доказів. Система взаємодії між поліцією та прокуратурою в австрійській моделі побудована на принципах оперативності та процесуальної економії, що дозволяє мінімізувати бюрократичні перепони при розслідуванні кримінальних правопорушень.

Компаративний аналіз німецької та австрійської моделей дізнання виявляє спільні риси в організації досудового розслідування через превалювання ролі прокуратури та поліції при збереженні національних особливостей правового регулювання. Досвід європейських держав демонструє можливість побудови ефективної системи розслідування кримінальних правопорушень на основі раціонального розподілу процесуальних повноважень та відповідальності між правоохоронними органами. Вивчення специфіки правового регулювання інституту дізнання в Німеччині та Австрії розкриває потенціал для розвитку процесуальних механізмів, спрямованих на забезпечення балансу між оперативністю розслідування та дотриманням прав учасників кримінального провадження. Європейський підхід до організації дізнання характеризується гнучкістю процесуальних форм та високим рівнем професіоналізації правоохоронних органів при збереженні ефективного судового контролю за законністю досудового розслідування. Втім, розвиток інституту дізнання в європейських країнах нерозривно пов'язаний із забезпеченням належного захисту прав потерпілих від злочинів.

Важливим міжнародно-правовим інструментом у сфері захисту прав потерпілих від злочинів є Директива 2012/29/ЄС, положення якої встановлюють фундаментальні стандарти правового захисту жертв кримінальних правопорушень [14]. На наш погляд, ключова цінність даного нормативно-правового акту полягає у запровадженні комплексного підходу до забезпечення прав потерпілих через встановлення обов'язку держав-членів гарантувати право на інформацію, доступ до служб підтримки та ефективну участь у кримінальному провадженні. Водночас Директива закріплює принцип індивідуального підходу до потреб кожного потерпілого при наданні відповідних послуг підтримки, що відображено у ст. 22, яка вимагає проведення персональної оцінки для визначення специфічних потреб у захисті. Положення ст. 8 документу встановлюють вимогу щодо створення безоплатних конфіденційних служб підтримки жертв злочинів, які мають надавати емоційну та практичну допомогу до, під час та після завершення кримінального провадження [15].

Комплексний аналіз положень Директиви 2012/29/ЄС свідчить про формування нової парадигми захисту прав потерпілих у європейському кримінальному процесі, де жертва злочину розглядається не лише як джерело доказової інформації, а насамперед як особа, яка потребує належного правового та соціального захисту. Вважаємо, що запроваджені зазначеним нормативно-правовим актом стандарти створюють міцне підґрунтя для розбудови ефективної системи підтримки потерпілих через встановлення чітких вимог до інформування про права, забезпечення безпеки та конфіденційності, надання перекладацьких послуг та правової допомоги. Натомість особлива увага приділяється захисту вразливих категорій потерпілих, зокрема дітей, осіб з інвалідністю та жертв гендерно зумовленого насильства, що відображено у спеціальних процесуальних гарантіях, передбачених статтями 23 та 24 Директиви [15].

Висновки. Проведене дослідження зарубіжного досвіду правового регулювання інституту дізнання демонструє різноманітність підходів до організації досудового розслідування, де кожна правова система відображає власні національні традиції та потреби правозастосовної практики. Вивчення специфіки функціонування інституту дізнання в США, Канаді, Німеччині та Австрії розкриває значний потенціал для вдосконалення вітчизняної моделі кримінального процесу через запровадження гнучких процесуальних механізмів, посилення ролі прокурорського нагляду та розширення процесуальної самостійності органів дізнання. Зважаючи на перебування українського інституту дізнання на етапі становлення, позитивним кроком виступає активна імплементація Директиви 2012/29/ЄС, що передбачає розширення прав потерпілих, запровадження програм підтримки та вдосконалення механізмів правового захисту відповідно до європейських стандартів. Водночас формування сучасного інституту дізнання в Україні вимагає подальшого вдосконалення процесуального законодавства через запровадження нових процедур для скорочення часу розгляду справ, підвищення професіоналізації правоохоронних органів та розбудови ефективної системи захисту прав потерпілих за зразком провідних демократичних держав. На наш погляд, збалансоване поєднання національних правових традицій із кращими практиками зарубіжних країн створює міцне підґрунтя для розбудови ефективної моделі дізнання в умовах євроінтеграційних процесів.

Література:

1. «Про Європейський кодекс поліцейської етики»: Рек. (2001) 10 Ком. Міністрів державам-учасницям Ради Європи від 19.09.2001. URL: <https://pravo.org.ua/wpcontent/uploads/old/files/Criminal%20justice/rec1.pdf> (дата звернення: 14.02.2025).

2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод : Конвенція Ради Європи від 04.11.1950 : станом на 1 серп. 2021 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення: 14.02.2025).
3. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права : Пакт Орг. Об'єдн. Націй від 16.12.1966 : станом на 19 жовт. 1973 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text (дата звернення: 14.02.2025).
4. Протокол №7 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (укр) : Протокол Ради Європи від 22.11.1984 № 7 : станом на 17 лип. 1997 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_804#Text (дата звернення: 14.02.2025).
5. Світайло П. Деякі проблемні аспекти проведення дізнання. *Порівняльно-аналітичне право*. 2020. № 3. С. 168–176.
6. Сопілко І., Токарева К. Генезис наукових досліджень проблеми визначення сутності та змісту адміністративно-правових засад діяльності правоохоронних органів. *Наука і техніка сьогодні*. 2023. № 12(26). С. 204–219.
7. Баранець В. Зарубіжний досвід розслідування кримінальних правопорушень у формі дізнання. *Київський часопис права*. 2023. № 1. С. 331–336.
8. Молдован А. Кримінальний процес: Україна, ФРН, Франція, Англія, США. 2-ге вид. Київ : Центр учб. літ., 2010. 352 с.
9. Циганюк Ю. Доктрина «плодів отруйного дерева» у кримінальному процесуальному законодавстві України. *Вісник кримінального судочинства*. 2019. № 2. С. 54–67.
10. Criminal Code of Canada. *Justice Laws Website*. URL: <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/c-46/page-1.html#h-115011> (дата звернення: 14.02.2025).
11. Royal Canadian Mounted Police Act. *Justice Laws Website*. URL: <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/R-10/page-2.html#h-421036> (дата звернення: 14.02.2025).
12. Найда В., Мартовицька О. Процесуальний статус органів досудового розслідування в Німеччині. *Процесуальне та техніко-криміналістичне забезпечення досудового розслідування*. : тези доп. всеукр. наук.-практ. конф., м. Харків, 28 листоп. 2019 р. С. 241–243.
13. Остапчук Л., Сенік А. Особливості функціонування інституту кримінального проступку у зарубіжних країнах. *Науковий вісник Сіверщини*. Серія: Право. 2018. № 3(5). С. 89–99.
14. Глобенко Г. Зарубіжний досвід та положення законодавства України щодо дізнання: порівняльно-правовий аналіз. *Правова доктрина: міжнародний досвід та практична реалізація в Україні*: міжнар. наук.-практ. конф., м. Маріуполь, 22 трав. 2019 р. Маріуполь, 2019. С. 294–296.
15. Directive 2012/29/EU of the European Parliament and of the Council of October 2012 establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime, and replacing Council Framework Decision 2001/220/JHA. *UNCHR*. URL: <https://www.refworld.org/legal/reglegislation/council/2012/en/96856> (дата звернення: 14.02.2025).

References:

1. Rekomendatsiia Rec (2001) 10 Komitetu Ministriv derzhavam-uchasnytsiam Rady Yevropy “Pro Yevropeiskyi kodeks politseiskoi etyki” [Recommendation Rec (2001) 10 of the Committee of Ministers to the member states of the Council of Europe “On a European Code of Police Ethics”] (2001). *pravo.org.ua*. Retrieved from: <https://pravo.org.ua/wp-content/uploads/old/files/Criminal%20justice/rec1.pdf> [in Ukrainian].
2. Yevropeiska konventsiiia z prav liudyny [European convention on human rights] (2021). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text [in Ukrainian].
3. Mizhnarodnyi pakt pro hromadianski i politychni prava [International Covenant on Civil and Political Rights] (1973). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text [in Ukrainian].
4. Protokol №7 do Konventsii pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod [Protocol № 7 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms] (1997). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_804#Text [in Ukrainian].
5. Svitailo, P. (2020). Deiaiki problemni aspekty provedennia diznannia [Some problem aspects of conducting inquiry], *Porivnialno-analitychne pravo – Comparative and analytical law*, (3), 168–176. Retrieved from <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/35664> [in Ukrainian].
6. Sopilko, I., & Tokarieva, K. (2023). Henezys naukovykh doslidzhen problemy vyznachennia sutnosti ta zmistu administratyvno-pravovykh zasad diialnosti pravookhoronnykh orhaniv [Genesis of scientific research problems of determining the essence and content of the administrative and legal principles of the activities of law enforcement bodies]. *Nauka i tekhnika sohodni – Science and technology today*, (12(26)). Retrieved from [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2023-12\(26\)-204-219](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2023-12(26)-204-219) [in Ukrainian].
7. Baranets, V. (2023). Zarubizhnyi dosvid rozsliduvannia kryminalnykh pravoporushen u formi diznannia [Foreign experience in investigating criminal offenses in the form of inquiry]. *Kyivskiy chasopys prava – Kyiv Law Journal*, (1), 331–336. Retrieved from <https://doi.org/10.32782/klj/2023.1.51> [in Ukrainian].

8. Moldovan, A. (2010). Kryminalnyi protses: Ukraina, FRN, Frantsiia, Anhliia, SShA [Criminal process: Ukraine, Germany, France, England, USA]. (2nd ed.). Kyiv: Educational Literature Center [in Ukrainian].
9. Tsyhaniuk, Yu. (2019). Doktryna «plodiv otruinoho dereva» u kryminalnomu protsesualnomu zakonodavstvi Ukrainy [The doctrine of the «fruits of the poisonous tree» in the criminal procedural legislation of Ukraine]. *Visnyk kryminalnoho sudochynstva – Bulletin of Criminal Procedure*, (2), 54–67 [in Ukrainian].
10. Criminal Code of Canada. (2024). *Justice Laws Website*. Retrieved from <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/c-46/page-1.html#h-115011> [in English].
11. Royal Canadian Mounted Police Act. (2024). *Justice Laws Website*. Retrieved from <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/R-10/page-2.html#h-421036> [in English].
12. Naida, V., & Martovytska, O. (2019). Protseualnyi status orhaniv dosudovoho rozsliduvannia v Nimechchyni [Procedural status of pre-trial investigation bodies in Germany]. In *Protseualne ta tekhniko-kryminalistychne zabezpechennia dosudovoho rozsliduvannia – Procedural and forensic security measures for the current investigation*. (p. 241–243). Retrieved from https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/28_11_2019/pdf/86.pdf [in Ukrainian].
13. Ostapchuk, L., & Senik, A. (2018). Osoblyvosti funktsionuvannia instytutu kryminalnoho prostupku u zarubizhnykh krainakh [Peculiarities of the functioning of the institution of criminal offense in foreign countries]. *Naukovyi visnyk Sivershchyny. Seriia : Pravo – Scientific Bulletin of the Seversk Region. Series: Law.*, (3), 89–99. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/shssl_2018_3_10 [in Ukrainian].
14. Hlobenko, H. (2019). Zarubizhnyi dosvid ta polozhennia zakonodavstva ukrainy shchodo diznannia: porivnialno-pravovyi analiz [Foreign experience and provisions of Ukrainian legislation on inquiry: comparative legal analysis]. Proceedings from *Mizhnar. nauk.-prakt. konf. “Pravova doktryna: mizhnarodnyi dosvid ta praktychna realizatsiia v Ukraini” – international scientific-practical conference “Legal doctrine: international experience and practical realization in Ukraine”* (p. 294–296) [in Ukrainian].
15. Directive 2012/29/EU of the European Parliament and of the Council of October 2012 establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime, and replacing Council Framework Decision 2001/220/JHA (2012). *UNCHR*. Retrieved from <https://www.refworld.org/legal/reglegislation/council/2012/en/96856> [in English].